

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425202159
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4425202159.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Greguša a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., E. F., proti žalovanej v 1. rade: G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX D. J. a žalovanej v 2. rade: K. L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX N., o vydanie neodkladného opatrenia pre ochranu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v obci O. I., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 14C/28/2025 – 59 zo dňa 22. septembra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 14C/28/2025 – 59 zo dňa 22. septembra 2025 potvrdzuje.

II. Odvolací súd žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví (ďalej len „napadnuté uznesenie“) návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.); žalovanej v 1. a 2. rade nepriznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil primárne ustanoveniami: § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 329 ods. 1 veta práva a ods. 2, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

1.2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie v podstate odôvodnil tým, že žalobkyňa sa svojím návrhom zo dňa 29.05.2025, opraveným dňa 07.09.2025, domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd prvej inštancie zakázal žalovaným plniť (vyplatiť spoludedičkám hodnotu ich zákonného podielu sumou určenou súdom v súlade s platnými právnymi predpismi) v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu o dedičstve (uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8D/466/2014 - 797 zo dňa 09.04.2024, potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoD/7/2024 - 1292 zo dňa 03.02.2025, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2025). Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade sa domáhala zákazu prevodu jej dedičského podielu o veľkosti 1/3 k celku na nehnuteľnosti v k. ú. M. I., označenej v rozhodnutí o dedičstve ako parcela EKN p. č. XXX/X, trvalé trávnaté porasty o výmere 3365 m² za sumu 153,24 eura a vo vzťahu k žalovanej v 2. rade sa domáhala zákazu prevodu jej dedičského podielu o veľkosti 1/3 k celku na nehnuteľnosti v k. ú. M. I., označenej v rozhodnutí o dedičstve ako parcela EKN p. č. XXX/X, trvalé trávnaté porasty o výmere 1594 m² za sumu 72,63 eura. Žalobkyňa svoj návrh v podstate založila na tom, že takéto vyporiadanie dedičstva po poručiťke je v rozpore so závetom poručiťky, ktorá odkázala svoj celý majetok dcéram, vystupujúcim v tomto konaní v postavení žalobkyne a v postavení žalovaných, v pomere 1/3 k celku.

1.3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa žiadnym spôsobom neodôvodnila potrebu nevyhnutnej a bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania. Poukázal na to, že žalobkyňa vo svojom návrhu neuviedla skutočnosti potrebné pre vydanie neodkladného opatrenia, uviedla len, že právnym dôvodom návrhu je ochrana jej vlastníctva, ktoré nadobudla titulom dedičky zo závetu, pretože zdedila nehnuteľnosť z obce O. I., katastrálne územie M. I. na LV č. XXX, ktoré má výmeru 76.825 m² v podiele 1/3 k celku. Predmetný návrh žalobkyne považoval súd prvej inštancie za absolútne nedôvodný, pretože žalobkyňa ním žiadala, aby bolo rozhodnuté v rozpore s právoplatným rozhodnutím súdu o potvrdení a vyporiadaní dedičstva a o skutočnosti, ktorá bola predmetom rozhodovania predmetného právoplatného rozhodnutia o dedičstve. Súd prvej inštancie konštatoval, že je týmto rozhodnutím viazaný a nie je oprávnený opätovne prejednávať právoplatne skončenú vec. Žalobkyňa mala možnosť namietať nesprávne označenie parciel v konaní o dedičstve, ktoré trvalo viac ako 10 rokov, ako aj výšku zistenej všeobecnej hodnoty sporných nehnuteľností. Na predmetné parcely sa taktiež vzťahoval zákonný zákaz drobenia pozemkov, a preto súd prvej inštancie nemohol tieto parcely vyporiadať v zmysle závetu dedičky, keďže takéto vyporiadanie by bolo v rozpore so zákonom, a preto v tejto časti bol závet neplatný, pričom o tejto skutočnosti dedičský súd poučil účastníčky konania. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že v dedičskom konaní nedošlo k uzavretiu dohody dedičov, o ktorej sa žalobkyňa v návrhu zmätčne zmieňuje, ale dedičský súd potvrdil a vyporiadal dedičstvo podľa testamentu poručiťky, tak ako opätovne žalobkyňa žiada (okrem sporných nehnuteľností kvôli ktorým bol testament neplatný pre rozpor so zákonom). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa zúčastnila len jedného pojednávania v roku 2015 a následne marila priebeh konania opakovanými žiadosťami o odročenie pojednávania z nepreukázaných dôvodov. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno v súvislosti s osvedčením existencie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti napadnutému uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal inštrukcie, aby miestne príslušný okresný súd vydal uznesenie, podľa ktorého rozdelí túto nehnuteľnosť v súlade s poručením matky L. B. a uzná žalobkyňin dedičský podiel vo výške 1/3 z tejto nehnuteľnosti. Odvolací súd z obsahu odvolania vyvodil, že napadnuté uznesenie žalobkyňa považovala za nesprávne z odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

2.1. Žalobkyňa vo svojom odvolaní namietala, že v rozhodnutí Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8D/466/2014 – 797 (právoplatné dňa 26.03.2025), sú chyby v označení nehnuteľnosti z obce O. I. a súdom darované parcely žalovaným nie je možné proti jej vôli vydať. Toto rozhodnutie podľa žalobkyne nie je spôsobilou listinou na vykonanie záznamu v katastre nehnuteľností, tak ako to navrhovali žalované proti majetkovým záujmom žalobkyne pre svoje bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa poukázala na to, že miestne príslušný súd musí vydať ďalšie, nové uznesenie, v ktorom správne označí predmetnú nehnuteľnosť pre Katastrálny úrad Slovenskej republiky, tak aby tento úrad vykonal prevod tejto nehnuteľnosti na dedičky. Žalovaná žiadala odvolací súd, aby oslovil príslušný okresný súd, ktorý má byť viazaný závetom poručiťky v predmetnom dedičskom konaní, na vydanie uznesenia o prevode vlastníctva, v ktorom rozhodne o prevode nehnuteľnosti z obce O. I. na žalobkyňu a strany konania. Zároveň poukázala na to, že tento súd bude musieť doručiť Katastrálnemu úradu Slovenskej republiky toto uznesenie, aby sa mohol uskutočniť takýto prevod. Žalobkyňa žiadala ochranu majetku pred zámerom žalovaných sa bezdôvodne obohatiť z jej dedičstva proti jej vôli a v rozpore so závetom poručiťky. Ako prílohy žalobkyňa predložila oznámenia Okresného úradu Levice, katastrálny odbor, o výsledku prešetrenia sťažnosti zo dňa 27.08.2025.

3. Odvolací súd umožnil žalovaným sa vyjadriť k odvolaniu, ako aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 329 ods. 1 veta druhá CSP, a to v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Krajský súd v Nitre poznamenáva, že v prípade žalovanej v 2. rade nečakal na jej vyjadrenie, keďže z hľadiska samotnej povahy a účelu neodkladného opatrenia, ktorým je okamžitá reakcia súdu a z hľadiska zachovania zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (od doručenia tohto návrhu, a to aj v prípade odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia), zákon v tomto prípade obmedzuje mieru kontradiktórnosti konania. Zákon v danom prípade uprednostňuje rýchlu ochranu pred plnou procesnou participáciou (dikcia ustanovenia § 328 ods. 2 CSP). Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že vyjadrenie žalovaných by nijakým spôsobom neovplyvnilo závery odvolacieho súdu vyslovené nižšie, keďže samotné rozhodnutie smeruje v prospech žalovaných.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti podľa ust. § 365 a nasledujúce CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobkyne.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 325 ods. 1, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní po vykonaní meritórneho odvolacieho prieskumu napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne a v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie odôvodnil.

11. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a za účelom vysporiadania sa s relevantnými tvrdeniami žalobkyne uvedenými v odvolaní odvolací súd konštatuje nasledovné:

12. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že vo všeobecnosti súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (ani kumulácia dôvodov nie je vylúčená). Vždy je potrebné skúmať, či je samotný nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a trvá, a či je ním navrhované neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. To znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia zákon vyžaduje jednak osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby požadovanej úpravy pomerov strán sporu, respektíve osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené kumulatívne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, a preto splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa tak dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má len osvedčovaciu povahu. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je riadnym kontradiktórnym procesom s prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd ani nevykonáva riadne dokazovanie [vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 9Co/3/2022 zo dňa 08.01.2025]. Je teda povinnosťou navrhovateľa opísaním rozhodujúcich skutočností súd presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Toto predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného „odôvodnenia“. Zároveň tieto rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť

pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany.

13. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP je možné neodkladným opatrením strane uložiť, aby niečo vykonala, niečo znášala alebo sa niečoho zdržala. To znamená, že neodkladné opatrenie nariadené podľa predmetného ustanovenia spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa rušivých zásahov alebo strpieť určité obmedzenie, čím súdu umožňuje poskytnúť účastníkovi konania efektívnu ochranu v rôznych skutkových situáciách. Súd musí zohľadniť reálne dôsledky jeho nariadenia s osobitným dôrazom na prevenciu vzniku nepriamej ujmy na strane povinnej osoby, tak aby bol zachovaný princíp proporcionality.

14. Podľa súdnou praxou rešpektovanej právnej doktríny (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1231 - 1246), súd pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami;

b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti);

c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti);

d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav;

e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality);

f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

15. Vyššie uvedené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospeje k záveru, že nie je naplnený čo i len jeden z týchto predpokladov, nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť.

16. Odvolací súd, tak isto ako súd prvej inštancie, dospel k záveru o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania žalobkyňou. Nedošlo tak k osvedčeniu hrozby bezprostredne hroziacej a nenapraviteľnej, respektíve ťažko napraviteľnej ujmy na právach žalobkyne. Žalobkyňa sa svojím návrhom domáha zásahu do právoplatného rozhodnutia dedičského súdu. Súd je však týmto právoplatným rozhodnutím viazaný. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2010 zo dňa 31.01.2012 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 40/2013, podľa ktorého: „Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením.“ Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia: „Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej „nové“ právne posudzovanie v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov je neprípustné. ... Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti.“

17. Ďalej odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa mohla namietat nesprávnosť označenia parciel práve v dedičskom konaní. V tomto konaní bola taktiež poučená o neplatnosti závetu v časti, keďže bol v tejto časti v rozpore so zákonom z dôvodu zákonného zákazu drobenia pozemkov, ktorý sa vzťahuje na sporné parcely. Žalobkyňa túto argumentáciu súdu prvej inštancie nijakým spôsobom nerozporevala. Súd prvej inštancie taktiež dal do pozornosti, že

v dedičskom konaní nedošlo k uzavretiu dohody dedičov, ale dedičský súd potvrdil a vyporiadal dedičstvo podľa závetu, tak ako žalobkyňa opätovne žiada, s výnimkou predmetných nehnuteľností, kvôli ktorým bol závet v tejto časti neplatný. Odvolací súd konštatuje, že v prípade nesplnenia, čo i len jedného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, neodkladné opatrenie nemôže byť nariadené, tak ako je uvedené vyššie (odsek 15.) a súd nemusí skúmať ďalšie predpoklady, pričom v tomto prípade nemá za preukázané osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Zároveň odvolací súd konštatuje, že ani zo skutočností uvádzaných žalobkyňou nevyplýva, že by sa jednalo o skutočnosti, ktoré vyžadujú bezodkladný zásah súdu prostredníctvom výnimočného inštitútu neodkladného opatrenia a teda nie je naplnený ani princíp opodstatnenosti. Z petitu ako aj z obsahu odvolania odvolaciemu súdu dokonca nevyplývalo, že by sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, žalobkyňou navrhovaný petít je svojim obsahom nevykonateľný. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že inštitút neodkladného opatrenia nemá slúžiť na zmenu dedičského rozhodnutia, ale výlučne na bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami konania.

18. Na záver ako obiter dictum odvolací súd konštatuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok, pričom je tento názor rešpektovaný rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010). Takisto ani do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (respektíve práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nepatrí právo sporovej strany na rozhodnutie v súlade s jej právnym názorom (m. m. II. ÚS 218/02, I. ÚS 3/97), ani právo dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré sporová strana predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 284/08). Odvolací súd teda nie je viazaný právnym názorom strán sporu a nerozhoduje na základe nespokojnosti strany s výsledkom konania. Odvolací súd zároveň konštatuje, že je potrebné mať na zreteli, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

19. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, a preto ho ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešným žalovaným síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu, avšak keďže im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovaným sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovaným žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovaným sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ

musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.